

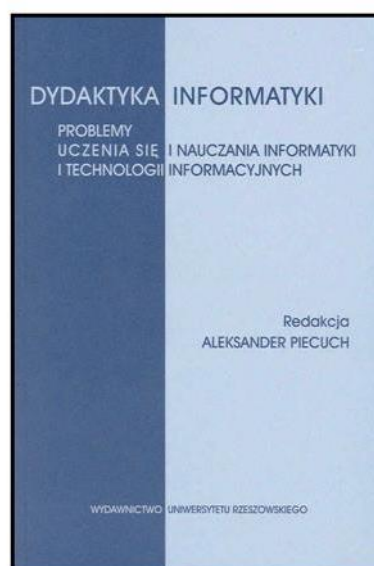
Ján Stebila

RECENZJA

Aleksander Piecuch (red.), *Dydaktyka informatyki. Problemy uczenia się i nauczania informatyki i technologii informacyjnych*, ss. 197, ISBN 978-83-7338-243-5, Wyd. Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2006

Powszechność komputerów w domach oraz gwałtowny wzrost znaczenia technologii informatycznych w procesie kształcenia dzieci i młodzieży obliguje zajmujących się tą problematyką do systematycznej weryfikacji treści kształcenia. Konieczne wydaje się systematyczne poszukiwanie nowych rozwiązań metodycznych, które podniosłyby efektywność procesu nauczania przedmiotów informatycznych. Problematykę tę podjęło w trzecim już zbiorze opracowań z serii *Dydaktyka informatyki* (T.1 – *Dydaktyka informatyki. Problemy teorii*, T.2 – *Dydaktyka informatyki. Problemy metodyki*) kolejne grono naukowców i praktyków zaangażowanych w kształtowanie współczesnej dydaktyki informatyki.

Redaktor (Aleksander Piecuch) podzielił poruszane w monografii zagadnienia na trzy części. Przedmiotem dyskusji w części pierwszej są cele uczenia się i nauczania informatyki i technologii informacyjnych. Sławomir Iskierka, Janusz Krzemiński i Zbigniew Weźgowiec we wspólnym opracowaniu przedstawiają kanon kluczowych problemów dydaktyki informatyki i technologii informacyjnej, z jakimi muszą się zmierzyć twórcy nowoczesnych programów dydaktycznych z informatyki oraz nauczyciele tego przedmiotu. Ich dyskusję kończą implikacje pedagogiczne pozwalające lepiej przystosować polskie szkolnictwo do wyzwań globalizującej się rzeczywistości. Tematyka opracowania Janusza Janczyka koncentruje się na celach nauczania technologii informacyjnej na tle dynamicznych przemian społecznych zachodzących w Polsce i na świecie. Tekst zamyka synteza perspektyw edukacji w kontekście TI, wzbogacona o rozważania na



temat humanistycznego wymiaru pragmatyki pedagogicznej. Kolejny autor, Aleksander Piecuch, przedstawia teoretyczne i praktyczne problemy nauczania przedmiotów informatycznych oraz wskazuje kierunek pożądanych zmian w tym zakresie. Budowanie nowego modelu edukacyjnego oraz miejsce, jakie w nim zajmuje nauczanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych opisuje Miroslav Chráska (Republika Czeska) w ostatnim już tekście pierwszej części niniejszej monografii.

Druga część poświęcona została procesom uczenia się informatyki i technologii informacyjnych. Tę właśnie problematykę szeroko opisuje Waldemar Furmanek. Autor wyjaśnia wątpliwości terminologiczne związane z przedmiotem opracowania, przedstawia taksonomię celów i charakterystykę procesu uczenia się informatyki i technologii informacyjnych. Kolejne opracowanie autorstwa Aleksandra Piecucha dotyczy psychologicznych aspektów warunkujących skuteczne uczenie się informatyki i TI. Przybliży koncepcje procesu uczenia się w kontekście założeń stosunkowo młodej dyscypliny naukowej – kognitywistyki (ang. *cognitive science*). Ostatni głos w tej części to propozycja praktyka – Stanisława Szablówkiego – w zakresie wykorzystania symulacji komputerowych do nauczania przedmiotów elektrycznych w szkołach zawodowych.

Tematyka trzeciej części oscyluje wokół zagadnień związanych z procesami nauczania, w szczególności ze wspomaganiami uczenia się i nauczania przez technologie informacyjne. Uwagę czytelnika na rolę ilustracji w tym właśnie procesie zwraca Wojciech Walat. Kompleksowo analizuje wszystkie aspekty edukacyjnego wykorzystania ilustracji. Zwraca szczególną uwagę na związki występujące pomiędzy cechami materiału ilustracyjnego będącego komunikatem a efektami uczenia się. Całość rozważań zamyka przegląd rozwiązań graficznych stosowanych w podręcznikach multimedialnych. Maria Raczyńska omawia rolę Internetu w pracy nauczyciela, uwzględniając zarówno korzyści jak i potencjalne wady jego wykorzystania. Projektowanie procesu dydaktycznego nauczania informatyki i TI wszechstronnie rozpatruje Aleksander Piecuch. Sposób planowania cyklu kształcenia z przedmiotów informatycznych przedstawia na przykładzie tzw. map dydaktycznych. Ostatnie opracowanie stanowi zbiór refleksji redaktora monografii na temat egzaminu maturalnego z informatyki. Autor dokonuje oceny wyników matury z 2005 roku, odnosząc się do podstawy programowej tego przedmiotu oraz standardów wymagań egzaminacyjnych.

Monografia adresowana jest do osób zainteresowanych efektywnością kształcenia informatycznego na każdym szczeblu edukacji.